

ШУМЕНСКА

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛОСТЪТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ ●● Сьредаторъ: Г. НИКОЛОВЪ

Излиза всѣки присъственъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см. официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ. — пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

139

брой

Год.

Новиятъ ни парламентаризъмъ

Парламентарно управление щѣ рече управлението на държавата и чрезъ пратеницитѣ на народа въ законодателното тѣло, у насъ Народно събрание. Споредъ основния законъ (конституцията) това събрание е върховната власт за нареждане на управлението, носител на народния суверинитетъ, който значи волята на народа за начина и вида на държавното управление и отъ тамъ иде думата самоуправление. Въ конституционно-монархическитѣ държави народниятъ суверенитетъ е самоограниченъ отъ монархията, когато е преотстъпилъ (де-юре) частъ отъ правата си на единъ избранъ отъ него постояненъ факторъ за управление, въ лице на държавния глава (князь, кралъ, царъ, императоръ, общо изразено въ термина корона въ монархическитѣ държави или председател въ републиканскитѣ държави). Така чевъ действителностъ два фактора въ съвременитѣ държавни управления на народитѣ: народитѣ и държавниятъ глава.

Въ насъ държавното управление е отъ най-ново време (19. V. 1934 г. подп. 22. IV. 1935 г.) се слага върху малъизрични текстове на Конституцията, а и споредъ които всички действия на държавнитѣ органи въ управление-изто сж подчинени на върховния представител на народа, т. е. на държавния глава. Поради това, управлението на царство България е сѣга конституционно, а не и парламентарно, както е единственъ случай въ Европа съ Англия, гдето парламентътъ (камарата на общинитѣ — народнитѣ представители и камарата на лордоветѣ — наследствени благородници) има превесъ въ държавното управление.

Въ чл. 4 на Конституцията е наредено, че царството е наследствена монархия, конституционна — т. е. управлявана споредъ предписанията на конституцията — но и „съ народно представителство“.

Какво значи постановлението „съ народно представителство“ при чл. 9, де законодателната властъ принадлежи на царя и на народното представителство“, и при чл. 10, че „царятъ утвърждава и обнародва приетитѣ отъ Народното събрание закони“, и ако не ги утвърди — действителността на законодателната тѣло е парализирана?

Отговорътъ на горния въпросъ е ясенъ:

Парламентаризмътъ въ България, като носител на волята на народа за управлението и, не е напълно самостоятелна държавна институция. Той е почти спомагателенъ органъ на върховния представител на народа въ държавата, т. е. на Царя, комуто принадлежатъ всич-

ки сили и власти: военна, изпълнителна и съдебна (чл. 11, 12 и 13 отъ Конституцията).

Така поставенъ теоритично и фактически въпросътъ за значението на парламента въ насъ той, въ изпълнение на своята голѣма задача е длъженъ, да се съобразява съ желанието и волята на държавния глава, изразявани обикновено въ Тронното слово, произнасяно при откриване на Народно събрание, въ което се описва положението на държавата и се показватъ проектите и предложенията, които има да бъдатъ внесени въ събранието на разглеждане“.

Обикновено, народнитѣ представители едни отъ незнание конституционното положение на държавата, други — отъ нежелание, макаръ и да знаятъ много добре това положение, мислятъ и действуватъ като господари въ именията (чи-флицитѣ) си. Разсждаватъ и говоратъ така, както бѣше въ миналото.

Истина е, че свободата на мисълта и на словото трѣбва да бъдатъ свещени и неприкосновени прерогативи на народния представител; защото той носи волята на цѣлия народъ (чл. 93 на конст. Всѣки членъ на събранието има право да изказва свободно своето мнение и да дава гласъ по свое убеждение и съвестъ. Никой не може да иска отъ него за изказаното мнение смѣтка, или да повдига за това срещу него гонение“); а по чл. 87: „Представителитѣ представляватъ не само своитѣ избиратели, но и цѣлия народъ“.

Но това не означава, че народниятъ представител може да безчинствува и просто „да дрънка ни врѣли, ни кипѣли“.

Ето, тукъ е голѣмата задача на новия ни парламентаризъмъ, да се отърси отъ миналото и да навлезе въ новъ път — пътятъ на бързото творчество, на разума надъ страститѣ, на търпимостъ къмъ мненията на прстивника по схващания и убеждения за даденъ въпросъ, пътятъ на творчество въ всички области на държавния политико-общественъ, стопански, финансовъ, културенъ и духовенъ строй на възродена България и да докаже, че съ миналото и неговитѣ похвати е наистина свършено.

Въ това отношение има признаци за схващания на новото положение за управлението на България въ новото народно събрание и то е утешително.

Г. Николовъ

Зѣболѣкарътъ ДОБРИ ЗАХАРИЕВЪ

се установи на частна практика въ
Н.-Пазаръ и започна да приема

Кредитната кооперация - с. Овчарово

— ШУМЕНСКО —

Разполага съ 500 кгр. вълна и 100 к. м. дѣн.

Купувачитѣ да се отнесатъ направо до
кооперацията.

ВЪ ТЕПЕКЕДЖИЙСКАТА РАБОТИЛНИЦА на ЙОСИФЪ МАЙЕРЪ

ул. „Славянска“ срещу 10-й коненъ на Н. В. Ц. Йоана полкъ

ще намѣрите всички видове **ЛЪТНИ КОТЛОНЧЕТА**,
сжщо и модерни **ЛЪТНИ МАШИНИКИ ЗА ГОТВЕНЕ**.
ЦЕНТРАФУГИ ЗА МЕДЪ тройки и
четворки **най-модеренъ типъ**.

ВАЖНО!

За госпожици **да м.и.** хотелиери, болници,
клиники и пансиони.

Софийския майсторъ „Юргандния“
приема поржчки и поправки на **най-износни цени**.

Съ почитание: Софийски майсторъ
ул. „Ц. Освободител“ — до Д-во Червенъ кръстъ.

Ванно!

Ванно!

Всички клиентки и клиенти на Бръснаро-Фризьорския
салонъ „ДАЛИЛА“ сж застраховани безплатно въ
Застрахователното Д-во „Витоша“ за 10,000 лева.

Не е реклама, а е фантъ!

ОТЪ СОБСТВЕНИКА.

ОКАЗИОНЪ МОТОЦИКЛЕТЪ

В. С. А. 5 к. с.

мощенъ въ движение продавамъ: Василъ Константиновъ
механикъ ул. Войнишка № 11 — Шуменъ.

Редакционни.

Отъ 1 юний т. г. нашия инкасаторъ г. Челебиевъ
ще посети всички наши абонати отъ града, за да ги
покани да внесатъ частъ отъ абонамента си за те-
кущата година. Редакцията се надява, че на всѣкъ
той ще бже добре посрѣщнатъ.

На безсмъртния Ботйовъ

Христо Ботйовъ

И днес на 2-й юний българският народ е призован да чествува паметта послучай 62 години от героичната смърт на човъка революционера и поета Христо Ботевъ.

И днес надъ роднитъ предѣли ще се възпомене името на героичния бунтаръ съ огненото слово; на човъка съ Крали-Марковския духъ, и построенниятъ за него паметникъ на в. „Околчица“, ще напомня името на великиятъ синъ на родината, на могъщиятъ духъ на свободата Христо Ботйовъ—душа съчетана въ хармония въ приказна сиифония отъ струнитъ на една голѣма поетичностъ; на безмърна любовъ, човѣчностъ; на подвигъ и слава; на свѣтлина, свобода и родолюбие.

Поетътъ Ботйовъ творецътъ на ненадминатитъ по сила, динамичностъ и чувство стихове разнесе славата народна съ името си по цѣлата земя. Огнено трептящитъ струни въ неговата душа, несломимиятъ борчески духъ, той изрази въ своитъ бисери въ бисеритъ на българската поезия. Мислитъ му сж живи картини, словото му огнь и жупелъ; отъ негова стихъ лжжа безгранична любовъ къмъ родината и жестока умраза къмъ тиранина на народа. Не само стихътъ, но и красиво подреденитъ думи въ Ботйовата поезия сж пѣсень и музика:

„Настане вечеръ—месець изгрѣе,
Звезда обсипятъ свода небесенъ;
Гора зашуми вятъръ повѣе
Балкана пѣе хайдушка пѣсень“...

Ето една жива картина; една романтична симфония; една пѣсень отъ думи; едно съзвучие отъ нѣжни поетични тонове; единъ незаменимъ окордъ, който може да прозвучи само въ душата на голѣмъ поетъ; въ душата на Христо Ботйовъ кумирътъ на българската младежъ.

Ботевата душа е отражение духа на времето. Въ неговото име българскиятъ народъ вижда най-могъщиятъ си синъ, най-горещия поетъ, стиховетъ на когото съ гордостъ чуваме да произнасятъ чуждитъ народи, защото Ботевъ не е само нашъ а на цѣлото човѣчество; защитника на всички потиснати и оскърбени борецъ за всемирна свобода.

Той живѣе въ всѣко българско сърдце, въ всѣка онеправдана душа защото самъ бранеше онеправданитъ самъ гонѣше тиранина и чобаджитъ-изедници. За младежтѣ Ботйовъ е символъ на най-свѣтлиятъ идеалъ свободата, символъ на огнено поетично слово, символъ на непостижимъ блѣнъ и олицетворение на непоколебима воля и силенъ борчески духъ

И днесъ когато наново съ истинска гордостъ ще поменемъ неговото име и възвеличимъ свѣтлата му паметъ въ честь на 62 годишната отъ епичната му смъртъ, ний съ право се радваме, че тоя могъщъ борецъ великъ пѣетъ и голѣмъ човѣкъ се излжи отъ недрата на скжпѣта ни родина; откърменъ

Той не умира!

Нѣма другъ народъ, който би могълъ да посочи по-свѣтли страници въ историята си отъ тия на българскиятъ, въ които да сж записани по-свършени образци на редолюбие и себеотрицание, както въ борбитъ на нашия народъ за освобождение и национално самоопредѣление.

Въ тъмната ни предиосвободителна епоха, когато подтиснитъ всѣчески сж се стремели да убиятъ националното съзнание у народа, да изкоренятъ изъ душата му оня нестихващъ стремежъ къмъ свобода, българинътъ показва, че нѣма човѣшка сила, която би могла да заличи изъ съзнанието му, че е синъ на народа си и че живѣе съ неговитъ мисли, чувства и стремежи.

Образитъ на плеадата малки и голѣми герои въ гигантската борба за освобождение, завинаги се наредиха въ пантеона на безсмъртницитъ отъ близкото ни и далечно минало. Но отъ всички тия апостоли на духътъ и на дѣлото нѣма другъ, когото народа да чувствува по-близко до ритъма на своето сърдце, да смѣта по-достоеенъ за името великъ, отъ Ботева—Апотеозъ на предиосвободителната ни епоха, обединяващъ въ дивна хармония: име, поезия, родолюбие, героизъмъ, подвигъ, смъртъ. . .

Той имаше една огнено-стихийна любовъ къмъ народа, бѣше си задалъ за целъ да осжществи единъ върховенъ идеалъ, една благородна мечта—свободата на България. Въ сърдцето му гореше свещенъ пламътъ—жажда да работи за тая свобода; душата му се окриляше отъ единъ титански копнежъ—да се пренесе въ жертва предъ олтаря на отечеството.

Къмъ такава смъртъ се стреми съ цѣлата си душа Ботевъ и моли Бога да укрепи дѣсницата му,

„Та кога възстане роба,
Въ редоветъ на борбата
Да си найда и азъ гроба“.

И едничката награда, която считаше достойна за своята саможертва въ името на свободата, бѣ народната любовъ и признателностъ, изразена чрезъ устата на поете:

„Но стига ми тая награда
Да каже нѣвга народа,
Умрѣ сиромаша за правда,
За правда и за свобода“.

Сбждна се блѣнътъ на поета—революционеръ. Героична смъртъ и подвигъ въ борбата—ето, такъвъ бѣше краятъ на неговото величаво и свѣтло дѣло. И наистина, кжде има такова, хармонично съчитание на идеализъмъ: чистъ, свѣтълъ и възвишенъ.

Умрѣ той, най-въдъхновения пѣвецъ на свободата и героитъ, самъ герой, за да се носи надъ Балкана вѣчно нестихващата му пѣсень:

„Тозъ, който падне в'бой за свобода,

Той не умира! . . .

Блѣнътъ му стана реалностъ: той умрѣ въ борбата срещу народния врагъ, за да се издигне навѣки нетлененъ паметникъ въ народната душа.

Роденъ въ срѣдата на народа, закърменъ съ всички негови скърби и неволи, Ботевъ бѣ въплотение на националния ни гений.

Поезиятъ, дѣлото му сж дивна симфония въ ушитъ на народа, а името му—кумиръ, легенда въ очитъ на подрастващитъ поколения.

П. Г. Павловъ

подъ сѣнкитъ на балкана, чийто горски шепотъ тѣ възпѣ въ вълшебната симфония на поезията си.

Нека съ достойнство следваме

НА БОТЙОВЪ

Надъ родната страна въ позлата горѣше ранната зора . . .
Дали бѣ знакъ на свободата или на смъртъ пѣкъ . . . не разбра . . .
Той дълго въ трѣпно съзерцание се вглежда въ сънени мракъ,
задъ който робското съзнание сънь спѣше въ непробуденъ мракъ.

И сбра отъ тамъ една дружина съ достойната бунтовна целъ и въ трѣпнѣ смутъ катъ вождъ замина съ препълнено отъ мѣстъ сърдце.
Радечки бѣ плененъ и ето цѣлуватъ родната земя.
Балкана сочатъ задъ небето съ възторгъ тѣй радостенъ, пиянъ.
Но тамъ далечъ задъ небосвода сждбата съсъ усмивка зла въ борбата смѣлия войвода убитъ дѣ падне пожела.
Въ „околчица“ отъ враговетъ достоенъ синъ и за смърта умрѣ съ усмивка въ боленъ трепетъ въ борба за родна свобода,

Но въ хиляди души копнежа разцѣфна като аленъ макъ тѣй свежъ подъ сѣнката надеждна на Ботева—вѣчниятъ Спартакъ.
Тѣй огня допрѣлъ барута помита воняция прахъ—и робския народенъ страхъ обръща се въ борба нечути!

К. Злат

На „Вола.“

Втори юний—денътъ, въ който угасна и спрѣ да бие огненото сърдце на пламениятъ поетъ и революционеръ—Христо Ботевъ.

На Вола срѣдъ китната хубостъ и хайдушката пѣсень на Балкана, създателя на „Пристанала“ и „Хаджи Димитъръ“ склопи за винаги очи. Демонската завистъ, и изменическия братски коршумъ, прониза откъмъ гърба човѣкътъ Ботевъ—трѣгналъ по стрѣмния Спартакъ пѣтъ, да дари свобода на братията роби. Чадото, което България и народа родиха и откърмиха, коршума прострѣ срѣдъ оная картина, която той самъ нарисуваше съ словото на своята поетична душа.

„Настане вечеръ, месець изгрѣе,
Балкана пѣе хайдушка пѣсень“...
Въ която вечеръ ще може съ единъ страшенъ ударъ да се разрушатъ основитъ на гнилия общественъ строй—сградата изградена отъ отоманската империя. чиито основи бѣха разядени, и пропукани, въпрѣки блѣскавата мазилка.

Ботевъ умрѣ. Балкана стана свидѣтель на още една нечовѣчна постжпка. Убиха оня, който израстваше срѣдъ народа, пое борбата—пѣтъ къмъ страшната голгота на Христа, за да стопли душитъ на поробенитъ съ свѣтлина и свобода. Свобода, която ще донесе миръ, справедливостъ, благоденствие и повече щастие на всички смъртни.

И ето, 62 години ни дѣлятъ отъ смъртта на поета човѣка и революционера—Ботевъ.

Толкова години наредъ народа чествува смърта на своя синъ като масово се стича на лобното мѣсто дето спрѣ да бие сърдце—юнашко. Тукъ въдъхновения поетъ и пламененъ борецъ, закрилника на сиромаситъ, гледа отъ високо, отъ небесата на хилядниа легионъ отъ млади и стари—човѣци дошли да потвърдятъ клетвата, въ която самъ Ботевъ се кле—свободата.

Земята, народа, свободата, на които той остана вѣренъ защитникъ

зова за свобода, любовъ и хуманностъ завещаенъ отъ революционера и поета Христо Ботйовъ.

П. Рибаровъ,

и за който черната ржж измѣникъ повали въ неговата младостъ и силъ възможностъ да види съ своята която прежали мило Свободата, съ която освободения български

България помни и да

тоя черенъ день.

Ученикъ на рускитъ

нери и френската

угасна преди да може

онова, което бѣше

Отечеството му идеалъ

И тоя неговъ идеалъ

става идеала на младежтѣ

та обича най-много

него. Той е най-близо

тя най-много разбира

приближава до него.

кламира шедовритъ

митъръ“. „До моето

„Майци си“, „Къмъ

„Борба“ и „Горговецъ

Ботевъ завеща

рѣдко въ вѣковетъ

поколения се завещава

младежъ, излѣзе отъ

подари на будната и

българска и свѣтловъ

като мислеше, че следъ

на турската тирания,

жестува правото на

разума надъ страститъ

дойде равенството

братството между

бродетелта ще възтър

На „Вола“ Ботевъ

словата изказани отъ

перо се носятъ на дълъ

Ботевъ оставилъ кости

слезе долу при народа

безсмъртенъ тѣй както

въ най-хубавата си,

само у навъ, но и въ

литература—балада

митъръ“.

Днесъ 2 юний. Шес

год ни отъ тогава.

бѣгатъ годинитъ. Ще

много и много години,

на Ботева наравно с

Прометей ще грѣе.

Ботевъ ще грѣе

та, ще блести като

гордъ Славейковия

въсено чело, въ плащъ

ще сочи пѣта на идъ

повече истина и правда

На Вола, Той не у

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

БЪЛГАРИЯ. Народното събрание продължава цѣлата седмица съ приемане вътрешния си правилникъ. Пожнѣтѣ приети до сега постановления сж: заседан. траятъ до 8 (20) ч. вечеръ, а по решение на Събрание може да се заседава и до полунощъ (чл. 22); министритѣ могатъ да пращатъ длъжностни лица въ комисии, за да ги освѣтляватъ по административни въпроси (чл. 30); комисии могатъ да заседаватъ и между сесии (чл. 32); комисии сж: 1) по ронното слово, 2) по провѣрка на изборитѣ, 3) прощетарна и 4) по една за всѣко министерство отъ по члена, а тия по м-вото на земледѣлието и търговията — отъ по 11 души. Първитѣ две сж временни, прощетарната и 10-тѣ комисии по министерствата ще се състоятъ общо отъ 103 души и тѣ могатъ да заседаватъ презъ цѣлата година заедно въ времето на сесията на Събрание.

— Югославянскиятъ м-ръ председателъ, д-ръ Стоядиновичъ, е подалъ правилъ телеграфически Стойко Момановъ за избора му като председателъ на Народното събрание.

— Приобщенитѣ къмъ политиката на правителството депутати отъ 93 до 103 сж имали частни заседания за установяване дисциплинари разискванията въ Събрание.

— По случай 41 година отъ убийството на писателя Алеко Константиновъ (24 май 1897), въ недѣля, а 29 т. м., въ София. Софийското сюрисическо д-во „Алеко“ отслужи панихида въ църквата при гробницата.

— Първиятъ снопъ отъ рапица падналъ на 21 май въ с. Камено (бывше Каялий), бургаска околия.

БЪЛГАРИЯ. Българо-югославянския кооперативенъ институтъ ималъ първо годишно събрание въ Бѣлградъ. Нашитѣ делегати сж били приети много сърдечно тамъ. Министър-председателъ, д-ръ Стоядиновичъ, въ поздравлението си имъ събора казалъ, че на българо-югославянското вѣчно приобщение се дава въдържане. Въ Бѣлградъ на института сж избрани: д-ръ Ганевъ — за подпредседателъ, д-ръ Диковъ — секретаръ, д-ръ Палазовъ. Ради Василевъ и Иванъ Пенчевъ — членове.

— Началникътъ за тѣлесно и нравствено-гражданско възпитание при М-вото на просвѣтата Ер. Василевъ е освободенъ отъ длъжността и замѣстенъ съ д-ръ Н. Каровъ — члкъ на основното образование.

— Въ петъкъ Народ. събрание прие членове 37—84 отъ правилника за вътрешния си редъ. Следното заседание ще бѣде въ вторникъ, когато съ приемането на правилника ще се свърши. Приежитѣ членове се отнасятъ до отвореността на Троното слово наясне и актуалностъ на законопроекти, предложения, питаня, запитвания, външни и дисциплина въ Събрание.

— Св. Синодъ е прогласилъ за редовно избранъ за пловдивски митрополитъ стобийскиятъ епископъ д-ръ Кирилъ. Той е билъ канонизиранъ въ недѣля, 29 май.

— На 1 юний въ София пристигналъ новиятъ английски пълномощенъ д-ръ Джорджъ М. Рендълъ съ съпругата си.

— На 5 юний въ София ще се отпразднува празника на розитѣ съ манифестации и събиране по мощъ за борба съ туберкулозата.

— На 29 т. м. въ Казанлъкъ е откритъ конгреса на Съюза на читалищата. Първитѣ 3 читалища сж отъ 1856 (въ Свищовъ, Ломъ и Шуменъ); до освобождението имало 134 читалища; сега има 3,028. Въ тѣхъ презъ м. г. сж изнесени 14,500 сказки и беседи, 6,650 театрални представления, забави и вечеринки, посетени отъ 1,500,000 души, а читалищата сж посетени отъ 1,300,000 души за четене и взимане книги. Има 47 читалищни кина, дали 11,750 кинопредставления, 2,393 читалища иматъ 1,840,000 тома книги. За прочитъ били вземани въ кжщи 950,000 книги, а въ читалищата сж прочетени 2,100,000 книги (тѣ се препрочитали).

— Отъ 1 юний влизатъ нови тарифи за разнитѣ пътувания по железницитѣ, а отъ 15 май има и нови разписания.

— На 29 т. м. въ София еврейтѣ празнували народниятъ празникъ за възвръщането си (създаване еврейската държава въ Палестина). Тамъ има основани и земледѣлски колонии: „Бетъ-Хананъ“ (което значи „Милостивенъ домъ“) и „Кфаръ-Хитимъ“ („Житно село“). Построено е въ модеренъ стилъ и пристанището „Тель Авивъ“.

— Правятъ се голѣми приготовления за лѣтната мострена изложба.

ИСПАНИЯ. Войната нѣма да се свърши, до когато не бждатъ изгелени чуждитѣ доброволци, което не може да започне по рано отъ 2 седмици и да се свърши до 1—2 месеци. Тогава ще се види, коя страна ще победи.

— Генералъ Франко се насочва къмъ затвърдяване положението си въ сръдна и източна Испания и да действа бавно срещу Каталония, която съставлява ядрото на републиканцитѣ, за да ги изтощава; въ победата си той разчита на времето.

— Националиститѣ бомбардиратъ Валенция и областта Грао.

Валенция е гр. въ провинцията Валенция; 330,000 жит.; до устието на р. Гвадалквивиръ. Има университетъ и е красивъ градъ. Въ сръднитѣ вѣкове билъ столица на голѣмо арабско царство, просъществувало до 1238 г. Запазени сж много развалини отъ миналото величие.

— Въ републиканскитѣ провинции Албасете, Аликанте, Сиудадъ-Реалъ, Куенка, Гвадалахара и Хаенъ имало незадоволства и бунтове срещу продължение на войната.

ЧЕХОСЛОВАШКО. Судетскиятъ въпросъ (за автономията на нѣмцитѣ) се намира още въ остра форма. Водителътъ на нѣмцитѣ, Хенлайнъ, заявилъ, че ако правителството не даде пълна автономия на територията на нѣмцитѣ въ сегашнитѣ граници на Чехословашко, като се остави на правителството на Прага, да води само външната политика — войната може да се предизвика и тя ще бѣде страшна. Откаже ли се това, нѣмцитѣ ще поискатъ плебисцитъ подъ международенъ контролъ.

— Чехословашко има въ мирно време 180,000 души подъ оржие. Въ време на война може да има 700 хил. войника, а обученитѣ и резерви достигатъ до 2 и полов. милиона. Ако бѣде нападната, Чехия ще се защитава успѣшно до когато получи помощъ отъ Франция и Англия. Съветска Русия ще се намѣси сжщо, ако Чехия бѣде нападната отъ германцитѣ.

— Между отстъпкитѣ на судетитѣ е и съгласието на правителството, да вземе въ сръдната си министри и отъ тѣхъ.

УНГАРИЯ. Народната банка е спрѣла всѣкакви размѣнни операции съ Чехословашко и не приема чехословашки титри и валути.

ГЪРЦИЯ. Отъ 2—5 юний въ Атина ще стане II балкански автомобилентъ съборъ. Отъ България ще се състезаватъ 20 автомобили.

— На гръцко-турския пактъ за приятелство, сключенъ недавно, се отдава голѣмо военно значение. Понеже Гърция притежава вече всички земи и острови за които аспираше, чрезъ този пактъ тя гарантира териториитѣ си, а и Турция се осигурява отъ нападение отъ италиянска страна.

ТУРЦИЯ. Въ народното събрание Ружди Арасъ, м-ръ на външ. работи е казалъ, че отношенията съ България сж много добри.

КИТАЙ-ЯПОНИЯ. Столицата на южния Китай, Кантонъ, била бомбардирана аеропланно на 27 май отъ японцитѣ; 600 души били убити, 1000 души ранени, 200 жилища унищожени и 400 разрушени. И това само за нѣколко часа.

СИРИЯ. Отъ Иерусалимъ иде съобщение, че Сирия ще бѣде подѣлена така: северната частъ съ Алепъ, Александрия и провинцията Джерирежъ ще вземе Турция; крайбрежната сирийска областъ ще получи Франция; останалата частъ ще образува арабска държава подъ английско влияние.

РОМЪНИИ. Военниятъ сждъ осждилъ Корнелиу Кодрияну, водителъ на „Желѣзната гвардия“ на 10 години каторжна работа (въ солнитѣ мини) и 6 години лишение отъ права. Имуществата на организацията ще бждатъ конфискувани.

АНГЛИЯ. За да се осигури по-добре пътя за Индиитѣ освенъ призь Сръдиземно море, предприети сж голѣми военни съоръжения въ Каптоунъ (Капшадъ), южна Африка, създава се морски опоренъ пунктъ въ Симонстоунъ, на 30 клм. отъ Каптоунъ, въ залива Санданъ, 75 клм. отъ Каптоунъ се създава морска въздухоплавателна база, пристанището на островъ Св. Маврика се разширява. По този начинъ чрезъ заобикаляне на Африка Англия си осигурява неуязвими пътища за Тихия океанъ; за Австралия, Индия и островитѣ си.

Продава се

АМЕРИКАНСКО ЛОЗЕ отъ 2 декара въ мѣстността „Смѣсе“.

Споразумѣние: РАДОСЛАВЪ НИКОЛОВЪ — Областната училищна инспекция.

**Потенето и лошата
миризма на краката
премахва сигурно
препарата „СТЕЛА“**

доставя: Химическа фабрика
П. Байновъ & д-ръ Ранчевъ-Шуменъ

Списъкъ

ан лицата и учрежденията наемали дарение на археологическото сдружение „Българска старина“ — Шуменъ, по поводъ издадения позивъ.
(продължение)

298) Събрано отъ кмета на с. Тръстеникъ Русенско 188 лв. 299) Жителитѣ на Ценовска община Бѣленско 531 лв. 300) Ученицитѣ при нар. п-ръ у-ще с. Голѣмо градище Поповско 50 лв. 301) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Ковачевецъ Поповско 237 лв. 302) Учители и ученици при см. гим. „Хр. Ботевъ“ Попово 622 лв. 303) Ученицитѣ при нар. п-ръ у-ще „Неоф. Рилски“ Търговище 157 лв. 304) Жителитѣ на с. Хърсово Исперихско 100 лв. 305) Ученицитѣ при нар. осн. у-ще с. Кацелово Бѣленско 40 лв. 306) Ученицитѣ отъ с. Илийно Омортагско 70 лв. 307) Ученицитѣ отъ с. Змеино Омортагско 48 лв. 308) Ученицитѣ отъ с. Горско село Омортагско 40 лв. 309) Ученицитѣ отъ с. Птичево Омортагско 30 лв. 310) Ученицитѣ отъ с. Зелена морава Омортагско 20 лв. 311) Жителитѣ на гара Хитринската община Шуменска 422 лв. 312) Жителитѣ на общината Лилякъ Търговищенско 432 лв. 313) Учители и ученици при нар. осн. у-ще с. Червена вода Русенско 453 лв. 314) Персоналъ при т. п. станция Бѣла 115 лв. 315) Ученицитѣ при нар. осн. у-ще с. Сваленикъ Русенско 200 лв. 316) Ученицитѣ при п-ръ у-ще и IV прог. „А. Кънчевъ“ Русе 244 лв. 317) Ученицитѣ при нар. п-ръ у-ще „Ив. Вазовъ“ Русе 160 лв. 318) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Трапиче Разградско 76 лв. 319) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Батишница Бѣленско 94 лв. 320) Служащитѣ въ с. Йонково Исперихско 80 лв. 321) Ученицитѣ отъ Свѣтленската община Поповско 359 лв. 322) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Посабина Поповско 45 лв. 323) Жителитѣ на пиргавската община Русенско 326 лв. 324) Жителитѣ на Юперска община Кубратско 350 лв. 325) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Борисово Поповско 100 лв. 326) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Щръклево Русенско 100 лв. 327) Жителитѣ на общината Оборище Бѣленско 125 лв. 128) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Хърсово Н. Пазарско 204 лв. 329) Персоналъ при Б. Н. Банка Шуменски клонъ 465 лв. 330) Ученицитѣ с. Зараево Поповско 200 лв. 331) Ученицитѣ с. Мартенъ Русенско 200 лв. 332) Помощъ отъ общинския бюджетъ с. Прелезъ Кубратско 492 лв. 333) Учители и ученицитѣ с. Бѣлъ бръгъ Преславско 110 лв. 334) Ученицитѣ при нар. п-ръ у-ще с. Падарино Омортагско 65 лв. 335) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Първанъ Омортагско 35 лв. 336) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Зайчино орѣше Н. Пазарско 50 лв. 337) Учители и ученицитѣ при нар. у-ще с. Браничево Шуменско 100 лв. 338) Учители и ученици при ч. т. у-ще с. Браничево Шуменско 124 лв. 339) Учители и ученици при нар. у-ще с. Девня Провадийско 100 лв. 340) Жителитѣ на общинатѣ Брестовене Кубратско 311 лв. 341) Жителитѣ на общината Княжева поляна Кубратско 110 лв. 342) Жителитѣ на общината гара Оборище Варненско 209 лв. 343) Д-ръ Мила Стрезовъ с. Ветово Русенско 50 лв. 344) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Иваново Русенско 65 лв. 345) Али Бозъ Мехмедови с. Пайдушко Търговище 120 лв. 346) Ученицитѣ при нар. у-ще с. Ломци Поповско 77 лева (следва)

